

JAN KLECANDA:

Páter Vojtěch.

VESNICKÝ ROMÁN.

Myšlenka, že někdo jiný má jen pouhé tušení o tom, co se časem dělo v jeho duši, naplňovala ho hrůzou. A když Karel, jenž sotva vždy chvíli doma se zdržel, tajemství jeho uhol, snad znal je už i jiní. A on — kněz — byl pro pohoršení dobrým lidem!

“Odejdu odtud, odejdu pryč z tohoto domu,” říkal si Vojtěch, ale ještě dříve než se vrátil ze své vycházky do mlýna, vzdal se zase toho úmyslu. Nechtělo se mu od tud, drželo ho tu cosi kouzlem neodolatelným a tak našel si snadno sto důvodů pro to, aby neodcházel. Nemohl přece nyní nechat zde starého otce samotna proti násilnému surovi Karlovi, od něhož při náhlém výbuchu jeho náruživosti bylo možno se nadíti, že ani otec respektovatý nebude. A nebyl-li povinen Frantíně, té ženě, jež oddala se jeho otci s takovou láskou, aby ji chránil proti zlovolnému bratru? A sám k vůli sobě již nesměl odejít! Zavdal by tím snad podnět k řečem, ale najisto by aspoň Karla utvrdil v domněnce, že svou narážkou fal do živého.

Ulehčilo se Vojtěchovi, když Karel, vrátiv se k polední domů, nedal na sobě ani dost málo znáti, že by se byla v jeho smýšlení stala nějaká změna nebo že by měl podezření. Chytrák Karel choval se k maceše vlídněji a uctivěji, než kdy před tím, s Vojtěchem nemluvil ani více ani méně, než kdy jindy a otec zcela mírně se zeptal, kdy již bude mít pro něho peníze připraveny. A poprvé snad mluvilo se o té věci klidně, bez jakéhokoliv rozčilení a křiku.

“Když již jinak necheeš, s pánelem bohem jdi!” řekl mlynář s mírnou výčitkou. “Co po maceše máš uloženo, na krejcar dostaneš, ale co jednou po mně tě čeká, dřívě nebudeš mít, pokud buď já oči nezavru nebo pokud se nevrátíš a nezaložíš si zde doma pořádnou domácnost.”

Karel nad pomýšlení klidně vylíchl slova otcova. “Doufám, že vystačím s tím, co mám a kdybych jednou upadl do bída, vím jistě, že mne bez pomoci nenecháte!”

“Poslyš, řeknu ti dnes své poslední slovo,” chopil se pan otec příležitosti, vida, že syn je přístupem rozumně řeči. “Vrátíš-li se třeba jako ten marnotratný syn o zbrácké hoši, jak jsi beztoho již jednou z ciziny přišel, uvítám tě jako ten otec v bibli. Tvůj podíl neztenčen bude na tebe čekati i kdybys přišel, až mne již tu nebude. Postarám se, abys nikdy nemohl býti v něm zkrácen, ať — bůh mi svědkem — není tu nikoho, kdo by tě byl zkrátit chtěl. To tedy mezi námi platí, ale do Ameriky nedám ani zlámané greše a kdybych tě tam snad z otroctví měl vykoupiti. Nemohu-li zabrániti tomu, aby poctivé peníze matčinu nepřišly tam do toho dravého dílu světa, kde již tolik tisíců našich lidí našlo bídný hrob, postarám se aspoň o své poctivé vydělané greše!”

Karel, jemuž při té dlouhé otcově řeči docházela již trpělivost, mávl rukou a zavedl hovor jinam. “Nechci vás dráždit, Karlíčku,” poprvé se odvážila Frantína k přímému oslovení, “ale myslím, že přece jen šlapete své štěstí, dočerničti, co tu večera byli, tuze nápadně až nadhazovali, že by v domě hospodě bylo pro vás velice

pěkné místo. Marjánku přece znáte?”

“Pro mne tu v Čechách žádná nerosta a v Počernicích nejmní,” řekl Karel úmyslně hodně pohrdavě. “Ať si tam hospodaří, kdo chce; já k tomu chuti nemám!”

Tím byla vše odbyta a nikdo již ani slovem nepokoušel rozmluviti Karlovi jeho úmysl.

“A což pas do ciziny? Jak ten si opatříš, když necheeš k úřadům?” optal se syna mlynář.

“Potřebuju já zdejší! Mám posud dokumenty z Říma a ty mi stačí až na konec světa.”

“Ten abys se s ním šťastně dostal přes hranice! Když už jinak nedáš, myslím, že by bylo nejlépe, abys zítra vydal se na cestu. Ještě dnes dojedu do města a přivezu, co se sehnat dá!”

“Zbytečně se tu věru ani o den nezdržím,” řekl Karel tvrdě. “Ale narážte-li na žandára, nepřipouštějte si starosti. Byl jsem vojáčkem a vím, jak to tam chodí. Půl roku nechají ležet oznámení a pak teprve začnou hledat, byli-li kdy nějaký Dvorecký u regimentu. Marné strachy!”

Přes toto ujištění synovo mlynář dal hned po obědě zapřáhnouti a vydal se na cestu do města. Pozdě na večer se vrátil a ještě začel k místnímu kupeci, židu Fišlovi.

Bylo to poprvé v životě, co si šel mlynář Dvorecký k židovi dlužiti, ale že nedostal od svého dlužníka tolik, kolik čekal a že nechtěl zpronevěřit se svému úmyslu, raději si vydlužil, než by šel do své spořitelny.

Časné ráno, když čeládka rozešla se po své práci a mlynář s rodinou seděl v čeledníku, zavolal si Dvorecký stárka Petra. Bylo patrné, že nadechází vážný okamžik rozloučení a uspořádání poměru mezi otcem a synem.

“Volám tě, stárku, abys byl svědkem,” zahovořil pan otec, tahaje z kapsy nabitou tobočku. — “Nejsi sice náš, ale přece jakobys k nám patřil a snad jednou mohlo by býti třeba tvého svědectví. Můj mladší syn Karel, jak ho tady vidíš,” pokračoval obřadně, “přes všecky mé domluvy trvá na tom, že půjde do světa. Moje otcovská moc na něho nesáhá a bránit mu v tom nemohu. Ale ty nám jednou dosvědčíš, my že ho z pod rodné střechy nevyháněli a že tu mezi námi dobře mohl býti.”

“To dosvědčím, pane otče!” mžoural stárek očima, pohnut tím slavnostním tónem řeči mlynářovy.

“A dosvědčíš mi, že co Karlu jako podíl po maceše patřilo, v dobrých penězích pořádně jsem mu vyplatil. Je toho, jak všichni dobře víte, patnáct stovek, a ty jsou tuhle!”

Mlynář vyložil na stůl čtrnáct stovek a za stovku drobných bankovek. Byli-li dřívě pohnut při pomýšlení, že syn odehází do světa, zatvrdil se nyní při pohledu na tu spoustu peněz, jež s sebou odnáš. Uhladiv peníze rukou, pohlédl na stárka.

“Dobře?” zeptal se otče.

“Dobře, pane otče! Patnáct stovek!”

“Přepočítej!”

Stárkovi dělaly se míčky před očima. Tolik peněz na jedné hromadě posud nikdy v životě neviděl, a nyní je měl v ruce. Praveň dopořítal se do patnácti a položil

bankovky zase na stůl. Mlynář odstrčil je rukou před Karla.

“Vezmi! Je na nich matčino požehnání! Dej bůh, aby ti posloužily k dobru!”

“A úroky?” zeptal se Karel chladně, nechávaje peníze ležet.

“Úroky?” vyvalil na něho mlynář udiveně oči, “Kdes to kdy slyšel?”

“Ládičky, žandár jde,” zajekl v tom Petre, jenž pohlédl náhodou oknem na dvůr.

Všichni přítomní ztrnuli hrůzou, Karel sám zbledl, že by se byl na něm krve nadořežal. Pan otec, vzpamatovav se první, hodil na peníze kalendář, jen na stole ležel připraven, aby do něho byl učiněn zápis o dnešním pořízení.

“Aby tak šel pro tebe?” stísněně řekl Dvorecký, jenž nyní tušil, že dostavuje se na pomoc ona Prozřetelnost, v jejíž zakročení byl dřívě doufal, ale jehož si nyní již nepřál.

“Eh, hlouposti! Jen mne s ním nechte jednat,” sebral se Karel, jemuž se odvaha zase vrátila.

Četník tentokráte bez zaklepání a s úřední rázností vrazil do čeledníka. Pušku s nasazeným bodákem pustil na zem a aniž by pozdravil, obrátil se na mlynáře.

“Karel Dvorecký doma?” ptal se odměřeně.

“Doma! Tu stojí, pane šir,” odvětil mlynář.

“Tak už je to zde?” s lícenou veselostí zvolal Karel. “Toť si páni u regimentu pospíšili. Dlouho-li, co jsem poslal oznámení?”

“Že poslali?” ostře se zeptal četník, upíraje oči na Karla.

Sklopil zraky pod pátravým pohledem četníka, ale přes to zalhal ještě jednou: “Nu, jak by ne? Přece jste mi k tomu sám radil!”

“Když poslali, tím lépe pro nich; myslím, že jim to ulehčí,” trochu vlídněji se ozval četník.

“Jaké ulehčení?” nutil se Karel do bezstarostného tónu. “A kam mne volají? Beztoho že do Budějovic. Vskak jsem se tam právě na zítřek chystal.”

“Ne zítra! Dnes ještě dnes!” “Dnes? A proč hned dnes? Neboří! Pojedu zítra!” furiantsky odvětil Karel.

“Mám rozkaz dnes a tedy ještě dnes!”

To znělo tak odměřeně, že rázem všichni poznali, že je zle. Leč mladý Dvorecký byl z lidí, kteří nemají odvahy jen potud, pokud nepoznají nebezpečí v celém jeho rozsahu, nebo pokud je nepadlo za krk. Jakmile však nyní vztáhl po něm ruku, propukl zoufalý vzor, schopný i nejhoršího.

“A to myslíte, že půjdu s vámi?” řekl výhružně mezi zuby.

Četník pohlédl na něho ostře a z jeho očí vyvětl, že po dobrém zde asi svou záležitost nevyřídí. Viděl, že Karel je odhodlán ke všemu.

“Nemyslím nic; to není mou věcí myslet,” odvětil odměřeně, chopiv se zase pušky. “Mám rozkaz předvésti jich k úřadu a nepůjde-li to jinak, mám želízka!”

“Cože? Mne v železech? Císařského vojáka?” rozkřikl se Karel.

“Právě proto, že vojáka! Ale nebudeš snad tak zle. Mají rozum, jdou po dobrém se mnou a nebude potřeba želez!”

Vojtěch pohlížeje na bratra, pozoroval, že lomený jim vnitřní boj, má-li se podat, či má-li se vrhnout na četníka.

“Není tu pomoci, Karle,” řekl, položiv bratru ruku na rameno. —

“Pan závodčí má rozkaz a proti němu jednat nemůže! — Či stačí vám snad slib, že zítra s bratrem dojedeme do Budějovic?” obrátil se na četníka. (Pokračování.)

PROČ JE TO

že tak mnoho chorob, které zjevně vzdorovaly zručnosti proslulých lékařů podávají se klidnému vlivu obyčejného domácího léku

DRA. PETRA

HOBOKO

Protože ono jde přímo na kořen zla, nečistoty v krvi. Je připraveno z čistých zdravých prospívajících kořenek a bylin a je v užívání po více než sto roků—dostí dlouhou to dobu, důkladně jeho hodnotu zkoušeli.

Ne jako jiné léky, nelze ho dostati v lékárnách, nýbrž dodává se lidem přímo od jediných vyrábětelů a majitelů. Píšte

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.,

112-118 So. Hoyne Ave., CHICAGO, ILL.

50,000 KNIŽEK ZDARMA PO POŠTĚ TAJNÉ NEMOCE MUŽŮ.

Tato kniha obsahuje mnoho vyobrazení, a jest pravým z drojem vědy pro staré i mladé, kteří trpí slabostí, straccenou mužností, nervosní chorobou, otravou krve, kapavkou, neduhy žaludeční ledvin a měchýřové. Kniha ta Vám objasní jak se mužstvo vyléčí doma a jistě. Píšte nám český.

Porada zdarma. Úřední hodiny od 9ti do 5ti Vnedělí od 10ti do 2hé odpoledne.

DR. JOS. LISTER & CO.,

40 Dearborn St., 3 A 7 CHICAGO, ILL., U. S. A.

TELLMORE

Jest výtečný druh whisky, jejíž výhradními rozseřatelci jsou

Atlas Wine and Liquor Co.,

VELKOOBCHODNÍCI A IMPORTÉŘI

659-61 Blue Island Ave., CHICAGO, ILLS.

Zaručena dle vládního zákona o čistých potravinách a lékách.

JOHN J. FLORIAN, cestující jednatel.

GEORGI & VITÁK,

(dříve Louis Viták)

Píšte si o cenníky, jsou zdarma. 4663 Gross Av. cor. 47 and Ashland Av., Chicago
Prodáváme veškeré hudební nástroje za tovární cenu.

Jame výhradní vyrábitele vyhlášených “Pearl Queen” Concertin a máme též pravé české harmoniky nejlepší jakosti. — Jedini zástupcové pro Ameriku slavných a světoznámých dechových nástrojů vyráběných V. F. Cerveným a Synem pro které jsou odporučené na všech světových koncertovních: v Praze, Paříži, Lipsku, Bruselu a jinde. Náš obrovský tovární sklad, přívoz a vývoz hudebních nástrojů po celé Americe dokazuje nejlépe pověst našeho obchodu a důvěru, kterou chováme u ct. obecnostva. [9m6]

Nakladatel českých hudebnin. Sp rávky všech nástrojů se vyřizují.

S. JUNG & CO.,

velkoobchod libovinami
v MILWAUKEE, WIS.

jsou jediní majitelé

Dr. A. Svobody Hořkého Vína.

Připravené dle předpisů tohoto proslulého lékaře, doporučeno ode všech lékařských autorit v nemocích žaludku a vnitřnosti. Toto výtečné léčivé víno, užíváno li v pravých dávkách, může býti užíváno co lík při slabosti žaludku, nechuti k jídlu, nezálivnosti a všech podobných nemocích. Prodáváno jest v plných kvartových lahvičkách. Zadejte o toto víno, jež jest k dostání ve všech českých hostinech.

J. H. SHARY,

548 BEE BUILDG., OMAHA, NEB.

Telefon Douglas 3133

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD

Pravidelná poštovní a paroplavební doprava

z Baltimore do Brémen

přímo po nových dvoustrubových poštovních parnicích od 7,500 do 10,000 tun nosnosti:

Rhein, Main, Neck ar, Cassel, Breslau, Koeln, Hannover, Frankfu rt, Brandenburg, Chemnitz.

II. kajuta z Baltimore do Bremen od \$45.00 nahoru

Tyto parníky mají pouze jednu třídu kajutní, jež označena jest jako II. kajuta.

Výše jmenované parníky jsou výhradně nové, výtečně zbudované a salony zařízené, pokoje kajutní na palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostorách.

Další správy podává jí generální jednatel:

A. SCHUMACHER & CO., No. 7 S. Gay St., Baltimore, Md.

H. CLAUSENIUS & CO., 95 Dearborn Str., Chicago, Ill.

sneb jejich zástupci v zemi.